

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

El menyspreu de la ignorància

De tots és sabut l'interès, per no utilitzar altres expressions més eloqüents, del personal de l'ATC per l'imminent trasllat a la Zona Franca. Per aquest motiu vàrem demanar, des de la Junta de Personal de l'ATC una reunió amb el nou president de l'ATC, Lluís Salvadó.

Passat un mes, el flamant president, adoptant ràpidament els hàbits de l'anterior Administració, no ha dit ni ase ni bèstia.

Podria ser perquè les moltes tasques pendents que s'ha trobat no li permeten ni tan sols acusar recepció de la nostra pretensió. Podria ser perquè l'adaptació al nou lloc requereix un període de carència que no admet distraccions. Podria ser, finalment, perquè no té cap interès a reunir-se amb els representants del personal, ni per extensió, amb el personal de la institució que presideix.

El fet que sí que hagi acceptat reunir-se amb les associacions que defensen els interessos corporatius de determinats cossos del grup A ens condueix fàcilment, a través d'un elemental procés lògic, a concloure que la tercera de les opcions plantejades al paràgraf anterior sigui la més probable: el nul interès en els problemes col·lectius del seu personal.

La sospita guanya força si ens fixem que els seus "socis" a la Conselleria, a diferència d'ell, el Secretari General del Departament i la Directora de Serveis, varen tenir el detall, en data 4 de febrer d'enguany, d'adreçar-nos, a tot el personal, varen tenir la deferència, tot i que a través d'un correu electrònic, de presentar-se, saludar-nos i agrair-nos la nostra tasca (en paraules d'ells mateixos).

La carta, cortesament redactada, va encara més enllà i arriba a demanar-nos disculpes per no haver-se presentat abans. No tan sols això, ens diuen perquè no han pogut: les agendes els hi ha impedit fer realitat aquella voluntat. Manifesten així mateix que compten amb la nostra "opinió i expertesa". Finalment rematen dient-nos que no hem de dubtar a adreçar-nos a ells en tot allò que creiem oportú, que tant la directora com el secretari general estaran sempre a la nostra disposició. No contents, en una arravatada de tacte i humilitat, acaben dient: "esperem fer-nos dignes de la vostra confiança".

Vençut l'astorament inicial, superada la incredulitat extrema, no podem més que agrair als signants tant bonic detall. Ja sabem que una cosa son les paraules i una altra la realitat quotidiana, però en qualsevol cas el tarannà i les formes han de ser positivament valorades.

No deixa de resultar curiós però, que un parell de càrrecs que ens resulten relativament llunyans hagin tingut aquesta iniciativa i que qui gairebé estaria obligat a tenir-la, el president de l'ATC, que a l'hora és el Secretari d'Hisenda, no hagi donat cap senyat de vida (ni hi és ni se l'espera), ni hagi acusat recepció de l'escrit dels representants del personal demanant-li una reunió, ni molt menys, naturalment, hagi acceptat reunir-se amb nosaltres.

Bé, tal com ja va passar amb l'anterior direcció, resulta clar que les comunicacions amb la direcció s'hauran de fer a través de la premsa i dels jutjats. Com se sol dir: el mateix gos amb diferent collar.

Aprofitant però el correu que ens varen trametre des de la Conselleria i atesa la bona predisposició dels càrrecs més amunt esmentats, en adreçarem ara a ells per tal de comprovar si existeix vida més enllà del càrrec de cap de servei. I partim d'aquest càrrec ja que tampoc els intents de parlar amb la directora de l'ATC han donat el fruit esperat, tot i que la reunió en aquest darrer cas, també fa setmanes que es va demanar.

Resulta ben curiós també que, tot i que tant les competències en matèria tributaria com el volum d'expedients que es tramiten cada cop van a menys, és a dir, que cada cop hi ha menys feina i que paral·lelament cada cop hi ha més càrrecs (penseu que per a les mateixes competències que ara tenim, sinó més, abans hi havia quatre delegats i ara hi ha un secretari d'hisenda, una directora, quatre delegats i una llarga col·lecció de subdirectors), aquells dos primers càrrecs (el president o la directora de l'ATC) no poden trobar una estona per a reunir-se amb els representats del personal, especialment en un moment tan delicat com ho és el trasllat a la Zona Franca.

La via del menyspreu a través de la ignorància ho diu tot dels que d'ella s'hi valen. Gràcies senyor president, gràcies senyora directora.

Finalment i ja per acabar, us fem arribar una link amb un article periodístic on, un cop més, es palesa el despropòsit del trasllat a la Zona Franca:

<http://www.cronicaglobal.com/es/notices/2016/02/la-generalitat-pagara-64.500-euros-por-retrasos-en-trasladar-la-agencia-tributaria-a-la-zona-franca-33457.php>